

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ J. V.**, bývajúci v R., zastúpený JUDr. M. B., advokátkou v R., **2/ E. V.**, bývajúca v R., proti žalovaným : **1/ A. S.**, bývajúca v R., **2/ A. S.**, bývajúci v R., **3/ E. J.**, bývajúca v D., **4/ Z. F.**, bývajúca v D., **o vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 9 C 199/2007, o dovolaní žalobcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2008 sp. zn. 16 Co 259/2008,

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota z 21. augusta 2008 č.k. 9 C 199/2007-29, ktorým súd prvého stupňa konanie o určenie neplatnosti kúpno-predajnej zmluvy z 1.12.1980 zastavil pre prekážku res iudicate (prekážku rozhodnutej veci) s odôvodnením, že v prejednávanej veci sa žalobcovia svojim návrhom domáhali vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy z rovnakých právnych dôvodov vychádzajúc pritom z rovnakého skutkového stavu z akého vychádzali v predchádzajúcich konaniach. Je nesporné, že v danej veci je daná jednak totožnosť účastníkov konania, tiež totožnosť v predmete konania. Právnym dôvodom na základe ktorého sa žalobcovia domáhajú neplatnosti kúpnej zmluvy je neudelenie súhlasu všetkých vlastníkov s prevodom spoluvlastníckeho podielu a tiež omyl Z. F. pri uzatváraní kúpnej zmluvy. Tieto skutočnosti ako právne dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy

už boli obsiahnuté v prvom konaní sp. zn. 8 C 240/1993 o neplatnosť kúpnej zmluvy. V konaní na ne súd prihliadol a vyporiadal sa s nimi tak, ako bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia. V zmysle zásady „nie dvakrát v tom istom“ nie je možné, aby rovnaké právne dôvody (v ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté) boli opätovne prehodnocované v novom konaní. Trestné oznámenie Z. F. nie je novým právnym dôvodom na rozhodnutie o neplatnosti kúpnej zmluvy ale je len novou skutočnosťou, novým dôkazom, na ktorý sa žalobcovia v predchádzajúcich konaniach neodvolávali. Žalobcovia si mohli svoje proklamované právo uplatniť inými procesnými prostriedkami.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca 1/ dovolanie s odôvodnením, že je tu daný dôvod dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p., že podmienky na zastavenie konania neboli splnené, nakoľko žalobca predložil nový dôkaz neplatnosti zmluvy a to trestné oznámenie účastníčky tejto zmluvy – predávajúcej Z. F. zo dňa 29.7.2003. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj uznesenie Okresného súdu v Rimavskej Sobote zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Žalovaní 1/ až 4/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu

odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení na vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1/ a 2/ neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Keďže dovolaním napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 239 ods. 1, 2 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených väd netvrdil ani žalobca 1/.

Žalobca 1/ namietal iné vady v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. ako aj nesprávne práve posúdenie v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ku ktorým však dovolací súd môže prihliadnúť len za podmienky prípustnosti dovolania, v dôsledku ktorého

sa preň otvorí možnosť prieskumnej činnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu. V danom prípade však dovolanie nie je prípustné.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie žalobcu 1/ v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 1, 2 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalobca 1/ úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným 1/ až 4/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: